

Yttre händelser återspeglar det egna skapandet – tre stadier

Mina käraste vänner, jag välsignar er och hälsar er välkomna denna kväll. Tiden är mogen för att ge detta specifika föredrag, då ett tillräckligt antal av mina vänner på denna väg kommer att vara i stånd att inte bara förstå det intellektuellt, utan också att omsätta vissa av dess principer i praktiken. Som alltid måste jag upprepa viss information för att klargöra sammanhangen och göra ämnet till en omfattande helhet.

Det mänskliga sinnet är så att säga inpressat i ett snävt bås – ett bås av missuppfattningar och begränsad varseblivning. Endast allteftersom du känner dig själv, erhåller du gradvis ett riktigt perspektiv och en riktig varseblivning av livet och dess relation till ditt eget inre skapande. Det mänskliga sinnets varseblivning är specifikt bristfällig såtillvida att ni tolkar det ni ser som att det utgör helheten, fastän ni bara ser små segment. Denna partiella syn förändrar karaktären hos de varseblivna aspekterna av verkligheten och resulterar i en helt annan bild av livet, av skapelsen och av livets och skapelsens processer. Föreställ er som en analogi en stor målning som ni endast skymtar en liten del av genom en smal öppning på grund av att resten av målningen är övertäckt. Det du ser är endast en del av verkligheten, men om du tror att den utgör helheten så är hela din varseblivning och förståelse bristfällig. Det mänskliga sinnet och den mänskliga varseblivningen fungerar på samma sätt vad gäller den verkliga världen.

Det är också sant att samma mänskliga sinne är i stånd att utvidgas i det oändliga och transcendera sin nuvarande begränsning. Sinnets specifika begränsning måste och kommer så småningom att transcenderas för att förverkliga dess fulla räckvidd. Många mänskliga missuppfattningar har sin upprinnelse i ett mycket ensidigt fokus och en betingning. Sinnet betingar sina egna övertygelser, varseblivningar och observationer och vidmakthåller dem så länge som dessa självbetingade processer inte utmanas eller ifrågasätts. Men så länge dessa betingade övertygelser och varseblivningar tas för givna som sanningar, blir sinnet kvar i ett bås.

För att vinna en djupare förståelse och en tydligare bild av verkligheten, måste ni först veta att ni ständigt hjärntvättar er själva, särskilt i relation till era upplevelser i livet. Så länge kopplingen mellan den inre verkligheten och de inre betingelserna eller landskapen å ena sidan, och yttre upplevelser å andra sidan är lika svag som den är nu hos de flesta människor, förvrängs livets natur och relationerna mellan livet och jaget helt och hållet. Båset som sinnet befinner sig i blir

smärtsamt snävt och begränsat. Alla varseblivningar är otillförlitliga på grund av att livet och jaget huvudsakligen varseblivs utanför dess centrum.

Illusionen av att det yttre livet påför upplevelsen, är så utbredd att hjärntvätten är mycket svår att stoppa. I det här föredraget skulle jag specifikt vilja diskutera tre grundläggande stadier i växandet och utvecklingen, sett ur perspektivet av er livsupplevelse.

I det första stadiet, det som är mest avlägset från verkligheten, tycks alla händelser helt sakna koppling till dig. Världen tycks då vara en fixerad plats där dina personliga upplevelser kommer till dig som en följd av en ren slump, tur eller otur. Men längs växandets kurva äger en utveckling rum. Du börjar urskilja händelser som du har skapat, kanske inte medvetet eller avsiktligt; likväl vet du att du har orsakat resultatet som du nu upplever. När det gäller ”yttre” händelser som inte tycks ha något med dig att göra, kan du dock fortfarande inte se detta. När sådana händelser stör din lycka och frid, är du fortfarande mycket avlägsen från ditt centrum. Den yttre händelsen tycks då vara avlägsen ditt inre tillstånd och återspeglar endast symboliskt aspekter av ditt inre jag som det är meningen att du ska hantera, men som du har vägrat att uppmärksamma fram tills nu. Denna fortgående vägran och självpåförda blindhet avlägsnar dig i en sådan grad från punkten där du kan bli medveten om ditt eget skapande, att resultaten av ditt skapande inte bara ser ut att vara, utan faktiskt är avlägsna från dig. De ser då ut att inte ha någon koppling till dina viljemässiga processer.

Detta är ett mycket smärtsamt tillstånd, eftersom det som händer dig ser ut att vara oförtjänt och livet blir mycket skrämmande i sin synbarligen oförutsägbara karaktär. Du ser verkligen ut att vara ett offer för omständigheter bortom området för ditt inflytande. Detta intryck skapar en hel del rädsla och misstro mot livet. Det vidmakthåller också det största mänskliga sprattet: slutsatsen att människor är offer. Det finns inget spel som är mer dödligt och smärtsamt än detta. Det finns samtidigt inget motstånd som är större än det som vägrar att ge upp detta spratt genom att avlägsna skygglapparna och se bortom denna mycket begränsade syn.

Jag har diskuterat den här principen många gånger i olika sammanhang. Vissa av er som är engagerade i arbetet på denna väg börjar i själva verket, efter att ni har övervunnit mycket motstånd och många blockeringar inom er, ibland uppleva att det som för er tidigare på ett absolut och obestridligt sätt tycktes utgöra en fixerad yttre händelse som ni slumpmässigt försattes i, i verkligheten var en mycket logisk förlängning av er egen inre inställning och uttryckliga intention. En sådan händelse återspeglar specifika förvrängda idéer, som i sin tur framkallar ett specifikt och förvrängt sätt att handla, reagera och vilja. När denna sammanlänkande bro upprättas, uppstår en helt annan världsbild. Det falska fokuset skiftar lite i taget och ens syn på livet rör sig in i ett klarare perspektiv.

Att koppla samman inre inställningar med yttre händelser kräver, som ni vet, mod, ödmjukhet och ärlighet. Det kräver det egna ansvarets fulla integritet. Men den lättnad, trygghet, nya energi och kreativa styrka som växer ur en sådan kontakt mellan det yttre och det inre kan inte mätas i ord. Många av er rör sig oupphörligt i den här riktningen. Allteftersom ni fortsätter, minskar motståndet mot att upptäcka och se dessa samband. Intresset du har i att bevara fiktionen av att vara ett offer för livet minskar i samma utsträckning som ditt eget ansvar ökar och blir så njutbart att du inte längre skulle byta ut det för osanningen om att vara ett offer.

Ju mer du träder in i detta nya tillstånd, desto mindre kommer yttre händelser att inträffa som är så långt avlägsna från dig att sambandet mellan dig och händelsen endast kan tolkas symboliskt. Senare kommer de obestridligen att kännas igen som din egen skapelse. Ju oftare du fastställer dessa samband och därmed ser hur du själv är delaktig i formandet av dina livsupplevelser, i desto lägre grad kommer händelser att inträffa som är så långt avlägsna från dig att du bara kan upptäcka sambandet genom att använda händelsen som ett symboliskt uttryck av en aspekt av ditt inre landskap. Detta leder dig till det andra stadiet i denna utveckling.

I det andra stadiet kan du relativt lätt se att den yttre händelsen är ett resultat av dina inställningar. Detta innebär inte att du omedelbart kan upphöra med att frambringa just dessa skapelser. Du behöver samla in en hel del förståelse av dig själv och behöver blottlägga och frigöra en hel del uppdämd energi och stagnerade känslor innan du börjar återskapa ditt liv. Det är emellertid mycket uppenbart för dig att din upplevelse är ett resultat av dina inställningar, intentioner, övertygelser och känslor. Du kan se hur den ena eller andra upplevelsen är ett specifikt resultat av motsvarande begär, försvarsmekanismer, destruktiva handlingar, negativa beteendemönster och så vidare. Det behöver knappast sägas att i det här stadiet är det omöjligt att känna sig riktigt lika hjälplös, orolig, rädd, hopplös och som att man är ett offer. Även om personligheten vid denna tidpunkt fortfarande tvivlar på sin egen förmåga att förändra dessa specifika inställningar och mönster, eftersom en ännu djupare nivå, där en negativ intentionalitet finns och där du inte vill ändra på dessa, ännu inte har avtäckts, ser världen åtminstone inte längre ut att vara en lika kaotisk plats.

I det tredje stadiet i den här utvecklingen har dina inställningar, handlingar, intentioner och känslor blivit tillräckligt renade, realistiska och fruktbara för att du nu ska kunna skapa en mestadels positiv livsupplevelse. Yttre händelser faller mer och mer på plats. Som jag diskuterade i det förra föredraget, rör ni er in i en ny självgenererande process av positivt skapande och positiva upplevelser. Men i detta stadium är du ännu inte helt renad. Ditt sinne är nu mycket mer medvetet om sina egna fallgropar och är därmed i stånd att snabbt tränga igenom illusionens slöja. Vissa moln kvarstår dock fortfarande och du kommer emellanåt att drabbas av dina egna skiftande

sinnesstämningar som ibland tycks komma och gå utan någon yttre anledning. Men du kan nu inte längre lura dig att tro att någon annan eller något annat påförde dig lidande. Du vet att det kommer från *din* sinnesstämning. Ibland kanske du förstås säger att din mörka sinnesstämning är ett resultat av att den ena eller den andra har gjort det ena eller det andra mot dig, och detta kan mycket väl vara sant. Men en sådan tilldragelse tillhör då inte det tredje stadiet. Den tillhör antingen det första eller andra stadiet, beroende på din syn på det. Det tredje stadiet innebär att du redan vet att din sinnesstämning inte orsakas av någon yttre faktor, utan den uppstår helt enkelt hos dig utan någon yttre provokation eller anledning. Det är som om ett moln har kommit in över solen och du vet ännu inte varför, men du vet att molnet finns i dig. Du är dock fortfarande ett offer för skiftningarna i dina egna sinnesstämningar. Detta tredje stadium är det som är minst avlägset från din direkta kontakt med din inre verklighet, men det är fortfarande avlägset. Jag menar att manifestationen rör sig stadigt närmare en överlappning med ditt inre tillstånd som ett resultat av att du har fastställt sambanden i de tidigare stadierna.

Vad som orsakar att dessa inre moln plötsligt skymmer den inre solen kan naturligtvis variera. Det kan vara att du förtränger en viss känsla, en viss förnimmelse av dem runt omkring dig på grund av att du är ovillig att hantera en smärta eller frustration. Eller du kanske helt enkelt upplever din vägs inre rörelse, som obönhörligen avslöjar djupare material för dig att hantera allteftersom du går vidare. Dessa sinnesstämningar utgör då vägvisare för dig som gör det möjligt för dig att uppmärksamma något inom dig som annars aldrig skulle ha blivit känt för ditt medvetna sinne.

När jag talar om den inre verkligheten, avser jag i detta sammanhang inte enbart ett psykologiskt eller känslomässigt tillstånd. Den inre verkligheten utgör det vida, väldiga universum, och du som en personlighet står vid gränsen mellan detta vida, väldiga, ändlösa, oändliga inre rum av skapelsen, i vilket varje tänkbart medvetandetillstånd, uttryck och varje tänkbar betingelse existerar, och på andra sidan det yttre tomrummet som behöver fyllas med medvetande och ljus, med kärlek och liv. Din materiella kropp utgör gränsen, gränstillståndet. Medvetandet bakom kroppen utgör den bärande agenten vars uppgift är att föra in sin inre verklighet in i ett tomrum. Det enda problemet är att de som befinner sig i detta gränstillstånd ofta glömmer bort att den inre verkligheten är den verkliga världen eller till och med glömmer bort att det finns en sådan inre värld.

Det begränsade sinnets mörker gör det nästan omöjligt att föreställa sig att en faktisk värld existerar inom eller genom er som leder till oändliga rymder. Ni kan endast föreställa er rummet i termer av den yttre, återspeglade verkligheten. Endast det tredimensionella medvetandetillståndets rum tycks vara verkligt. Idag vet emellertid till och med era fysiker att relationen tid/rum/rörelse varierar i det oändliga och tid/rum/rörelse-kontinuumet i er värld – ert medvetandetillstånd – därför är relativt och endast utgör en av många möjligheter, snarare än en fixerad, uteslutande

”verklighet” som gäller för alla inre tillstånd. Vad som i själva verket händer när ett mänskligt medvetande så att säga ”dör”, är att det drar sig tillbaka från sitt skal in i ett annat tid/rum/rörelse-kontinuum, som utgör den inre världen.

Precis som tiden, rummet samt rörelsens relation till tiden och rummet inom er specifika rumsverklighet är resultaten av ett motsvarande medvetandetillstånd, är också landskap, föremål, betingelser, naturlagar, atmosfären, klimatet på samma sätt resultaten av specifika medvetandetillstånd. Din inre värld är således ett samlat resultat av ditt övergripande medvetandetillstånd. I denna inre värld kommer du i kontakt med andra vars övergripande medvetandetillstånd ligger nära ditt eget och ni delar på så sätt en gemensamt skapad sfär där en tillfällig verklighet råder. Samma regel gäller förstås för denna jordiska sfär, med den enda skillnaden att de inre tillstånden är externaliserade på jorden på ett sätt som ofta är svårare att urskilja.

Ni vet också att ert eget medvetande inte bara är ett enda, förenat tillstånd. Ni alla består av många aspekter av medvetande, som ofta kan vara helt oense med varandra och vars utvecklingstillstånd kan variera stort.

När det verkliga jaget tar på sig en uppgift innan det går in i ett förkroppsligande, väljer det att ta med sig vissa aspekter av medvetandet, om jag får uttrycka det på detta vis. På denna väg får ni hjälp med att fullgöra den här uppgiften som ditt verkliga jag förstod, som är att åstadkomma ett förenande mellan de avskilda aspekterna av ditt medvetande och också förfina, omskola och rena dessa avvikande aspekter. Ditt ego, som utgör ditt aktiva, bestämmande yttre medvetande, kan välja att söka efter en förståelse för dessa förbindelser eller att undvika det. Ditt egomedvetande utgör gränslinjen mellan den inre ljusvärlden och det yttre tomrummet. När det mänskliga sinnet blir intrasslat i det tredimensionella medvetandets verklighet, kan det, som jag nämnde, lätt glömma bort uppgiften. Endast genom en kamp kan det återuppväckas till det större medvetandet. Jag skulle här också kunna lägga till att människor får en hel del andlig vägledning i denna kamp, om de bara är villiga att uppfatta hjälpen.

När det avskilda sinnet glömmet bort varandets större sanning, identifierar sig det medvetna egojaget tillfälligt med de aspekter som behöver omskolas och renas; det förlorar då en känsla av sin verkliga identitet. Detta ytterst smärtsamma tillstånd uppstår bara när högmod, egenvilja och rädsla tillåts styra medvetandet. I samma stund som du har blottlagt, erkänt och realistiskt utvärderat dessa negativa aspekter som du uteslutande hade identifierat dig med och därför kämpat emot att se, upphör denna skamsna isolering och aspekterna ses precis för vad de är: helt enkelt aspekter av hela jaget.

Det är därför ytterst viktigt i arbetet på denna väg att utforska dig själv och upphöra med att dölja den negativa delen av dig själv. För ju mer du döljer den, desto mer förlorar du dig i den och desto större blir desperationens illusion. Bara när du tar dig modet och anammar ödmjukheten att om och om igen bekräfta och blottlägga de negativa delarna av dig själv, sker miraklet: du kommer då inte längre i hemlighet att identifiera dig med dessa delar av dig som du vill dölja. Paradoxalt som detta kan tyckas vid en första anblick, ju mer du blottlägger din destruktiva del, desto mer känner du ditt sanna skapande jag; ju mer du blottlägger fulheten, desto mer känner du din skönhet; ju mer du blottlägger ditt hat och alla dess underavdelningar, desto mer känner du till ditt redan existerade tillstånd av kärlek som då kan skina igenom.

Bara föreställ er, mina vänner, den otroligt smärtsamma situationen som ni försätter er i när ni döljer det som ni känner mest skam över och är mest rädda för. Det är just på grund av detta döljande som ni förvärrar själva de inställningar som ni hatar som mest inom er. Du gör dem oändligt mycket värre genom döljandet och du blir då mer och mer övertygad om, på djupa nivåer av ditt medvetande, att de utgör ditt verkliga väsen. Denna onda cirkel ökar din beslutsamhet att dölja och får dig därför att känna dig mer isolerad, mer negativ och mer destruktiv bara på grund av dina döljande metoder, för döljandet kräver alltid att du projicerar din verkliga skuld på andra, att du beskyller andra, frikänner dig själv, hycklar och så vidare. Du blir därför mer övertygad om att den dolda delen är ditt slutgiltiga du, för vilket det inte finns något hopp. Din sanna uppgift måste börja med att blottlägga hela dig. Jag har sagt det så många gånger, för det finns helt enkelt ingen väg runt den här aspekten av den andliga utvecklingen. Alla som söker efter ett andligt växande som undviker detta, bedrar sig själva och måste vid en eller annan tidpunkt stöta på ett hårt och smärtsamt uppvaknande. Den här processen måste gås igenom; alla delar måste blottläggas. Ett sådant blottläggande för samtidigt också med sig i sitt kölvatten medvetenheten om att den värsta uppfattningen om dig själv aldrig är berättigad, oavsett hur fränstötande egenskaperna och inställningarna kan vara som du har dolt. De är aldrig berättigade på grund av att dessa delar endast utgör isolerade aspekter av det totala medvetandet som ditt verkliga jag har tagit kommando över.

Allteftersom du går igenom dessa steg, blir du medveten om ditt högre jag, inte som en teori eller ett filosofiskt antagande, utan som en klar verklighet, precis här och nu. Du upplever dig själv som det verkliga väsen du är, alltid har varit och alltid kommer att vara, oavsett vad de isolerade aspekterna av medvetandet framkallar i form av illusioner och dårskap. Detta är verkligen en fantastisk och underbar uppgift! I processen lär du dig om din inre verklighet och alla dess olika aspekter och medvetandenivåer. Du ser den yttre händelsen i relation till ditt inre landskap. Det inre landskapet blir då inte längre någon symbolisk eller färgstark analogi. Det blir i sanning en klar verklighet.

Låt oss nu gå tillbaka till de tre grundläggande stadierna i detta specifika avseende. Allteftersom du arbetar enligt denna vägs anvisningar och fastställer sambanden mellan dig själv och yttre livshändelser, oavsett hur avlägsna de tycks vara din vilja och ditt ansvar, börjar en nyfiken omvändelse att äga rum i din syn på jaget och livet. Den yttre händelsen som först tycktes utgöra orsaken blir nu verkan, och omvänt. Vad som först bara såg ut att vara en symbolisk analogi, nämligen det inre landskapet, är nu en klar verklighet, medan de yttre händelserna blir symboliska representationer för detta inre tillstånd. Denna nya varseblivning för med sig en hel rad av nya reaktioner på livet. Det uppstår en djup inre känsla av trygghet på grund av att ens tankar, begär, känslor och inställningar nu ses som skapande medel. Tankar, åsikter, övertygelser, känslor, inställningar hanteras därmed inte längre på ett oansvarigt sätt utifrån det illusoriska antagandet att de inte räknas och inte har någon konsekvens. Denna nya medvetenhet för med sig en känsla av att du är en skapare i tingens större ordning.

Om du inte gör motstånd mot att gå bortom det materialistiska medvetandets bristfälliga, begränsade logik där livet framstår som någonting fixerat som du är försatt i, kommer du att uppleva sammanhanget mellan yttre händelser och ditt inre liv. Friden, glädjen, tryggheten och känslan av att vara ett med allt liv, som är det oundvikliga resultatet, gör att det tidigare motståndet mot detta tillstånd framstår som fullständigt löjligt. Ändå kämpar ni människor emot denna medvetenhet mer än någonting annat. Ni söker alla möjliga förklaringar. Genom historien har mänskligheten skapat olika svar för att bortförklara resultaten av det inre skapandet, för att undvika att ta ansvar för dem. Ni vägrar att relatera yttre händelser till ert eget inre tillstånd. Ni har ett så starkt intresse i att blunda för den här sanningen och inte sätta den i bruk, men ingenting kan vara lika befriande som detta nya sätt att närma sig dig själv och ditt liv.

Ingenting annat kan ge dig de sanna medlen att skapa ditt liv på nytt, att återskapa det. När du väl har sett ditt negativa skapande, har du verktygen för att inrätta ett positivt skapande där samma principer råder. Ni har gjort er så betingade till att släta över de negativa tankarna och tolkningarna som ni bär på, till att inte se det medvetet uppbyggda intresset ni har i att försöka rättfärdiga era brister, ert trots och er illvilja. Ni skulle hellre göra vad som helst än att se att ni medvetet väljer en olycklig upplevelse av oegentliga skäl. Ni frambringar och skapar, ofta i stor skala, smärtsamma, försvagande och frustrerande upplevelser. Sedan använder ni detta faktum som ett rättfärdigande för att bli mer bittra, harmsna, straffande och tillbakahållande av det bästa av ert väsen. Ni förlorar uppsikt över det viljemässiga inslaget i dessa skapelser och ert lidande blir mycket verkligt. Ju mer man förlorar kontakten med sitt eget skapande, desto mer bittert och hopplöst blir lidandet. Du låtsas då för dig själv att dina tankar och dina intentioner inte har något med din upplevelse att göra. Du försöker övertyga dig om att de inte kan ha någon verklig makt. Men så småningom börjar du se att de faktiskt har makt.

Den skapande makten hos tankarna, intentionerna eller de känslomässiga inställningarna bortses ofta från på grund av tidsintervallet mellan orsak och verkan. Det barnsliga sinnet ser bara verkningar av orsaker i en omedelbar, tydligt uppenbar och nära sammanhängande enhet. Bara det mer mogna sinnet kan urskilja en verkan avlägsen från det orsakande medlet. Där det finns negativ intentionalitet, förblir sinnet i samma utsträckning barnsligt och blint och dess varseblivningar är i motsvarande grad begränsade.

När du väl har nått det andra stadiet, där du börjar känna igen upplevelser som resultat av dina inställningar, kommer du snart att få fler och fler upplevelser där detta är lätt att upptäcka och färre och färre upplevelser som utgör en fullständig yttre projicering av och symbol för den inre verkligheten. Vid detta stadium kan du fortfarande fastna här och där och märka att du medvetet motstår att skapa på ett positivt sätt. Detta ger dig likväl möjligheten att fokusera dina ansträngningar, din uppmärksamhet och dina energier på att bli medveten om ytterligare begravt material som orsakar denna blockering. Nu vet du åtminstone var du är fast och varför. Du kan välja och rikta ditt fokus på ett meningsfullt sätt. Du kan vända riktningen på vad som nu utgör en meningsfull kedja av följder: tanke, skapad intention och handling, eller avsaknaden av den.

Jag råder er alla, mina vänner, att engagera er specifikt för att se era liv mer och mer i dessa termer. Vad saknas och hur skapar du det? Hur mycket är du villig att vara i sanning med dig själv? Hela vägen? Detta är den stora frågan.

Ta nu det tredje stadiet där du konfronterar dina sinnesstämningar. Ni har alla varit i situationer när en sinnesstämning plötsligt utan anledning har förändrats från solig till regntyngd. Detta kan först tyckas vara mer frustrerande än vad fallet är när man kan fästa denna skiftning vid en yttre orsak. Det leder dig samtidigt mer direkt i riktning mot din kärna. Du kan inte längre skylla den på andra och därmed fly från din sanning. Så länge andra människor kan användas som syndabockar för dina dystra sinnesstämningar, befinner du dig mycket längre bort från sanningen än i det fall när ingenting motigt har hänt och din sinnesstämning ändå förändras. Denna synbarligen orsakslösa förändring är så frustrerande att du inombords börjar revoltera och opponera dig. Detta sker i den utsträckning som du fortfarande har ett intresse i att skylla på andra för ditt tillstånd. Du kommer då att kämpa emot din inre rörelses flöde. Den barnsliga delen i dig kungör att ingenting behagligt någonsin ska förändras. Om du mår bra nu, bör detta vara slutgiltigt. Kravet och tron på den nuvarande gynnsamma sinnesstämningens slutgiltighet, skapar också den andra sidan av myntet: När du befinner dig i en svår, deprimerad och dyster sinnesstämning, förtvivlar du eftersom du då återigen måste tro att även denna sinnesstämning är slutgiltig. Du tillåter dig inte att vara i kontakt med flödets inre rörelse. Om du lär dig att lyssna på och följa den inre livsströmmen på ett mycket fokuserat och uppmärksamt sätt, genom att använda dina finaste inre

förnimmelser, kan du inte misslyckas med att förnimma att det finns en oupphörlig rörelse inom dig.

Analogin som ofta används i drömmar såväl som i andra symboliska språk, är att ens vistelse i den mänskliga kroppen är en resa. Denna analogi har ofta gjorts i andlighetens historia. Den avslöjar en djup sanning: Den inre vägen befinner sig i ständig rörelse genom själsmaterians stadier som måste färdas igenom. Denna resa är verkligen inte bara ord. Den är en oupphörlig, flödande rörelse. Och så är även din egen personliga väg. Den är en rörelse. Den bär dig genom dina landskap. Den bär dig genom ditt högre jags landskap, som är vackra och lysande. Men om uppgiften som du har kommit för att utföra lämnas bakom dig, kommer du inte att uppleva detta vackra landskap alltför ofta, eftersom du då fastnar och förblir kvar i landskapen som svarar mot dessa andra aspekter av ditt medvetande som du ännu inte har förenat och integrerat med ditt verkliga jag.

Vad händer när man efter en livstid drar sig tillbaka till det inre universum med dessa olika aspekter av sin personlighet? Man lever i dem växelvis. De aspekter som du inte har lyckats förena med ditt högre jag, förblir separerade fragment i sina egna världar som de själva har skapat. Du måste emellanåt vistas i dessa separata världar; "tidens" omfång, i brist på bättre ord, beror på intensiteten hos vardera tillstånd. Vardera tillstånd kommer verkligen att utgöra en värld som denna materiella värld, exempelvis, men med olikartade betingelser, dimensioner och lagar som kommer att se ut att vara den enda verkligheten så länge ditt sinne är låst vid dem, precis som denna sfär ser ut att vara den enda verkligheten medan du uteslutande är fokuserad på den. Alla dessa världar är världar av medvetande och handling. Eftersom du har många olika aspekter, kommer du att vistas i många olika världar. Men det är bara i den högsta världen av ditt utvecklade medvetande som du kommer att veta att de andra världarna inte är dina slutgiltiga världar och inte heller de enda världarna. Medan ditt medvetande är fokuserat på någon av dessa andra världar, glömmer du bort din verkliga identitet; du fungerar precis som en människa fungerar och känner inte till din verkliga gudomliga identitet så länge du enbart identifierar dig med de mindre utvecklade aspekterna av ditt väsen. Vistelsen i dessa aspekters lägre världar tycks då verkligen vara slutgiltig så länge den varar. Denna slutgiltighet är en illusion, men det är bara när du befinner dig i din ljusvärlds större verklighet som du vet att den enda slutliga verkligheten är skönhet, kärlek, sanning, ljus och lyckalighet. Alla andra tillstånd är tillfälliga.

Nu när molnen tätnar över er sinnesstämning och ni faller in i förtvivlan och kämpar emot sinnesstämningen, följer ni inte den inre rörelsen och ni fortsätter att tro att ni befinner er i den enda slutliga, mörka världen. Jag säger er, mina vänner, enbart det faktum att ni överväger dessa tankar av sanning – utan kamp och panik, utan räddhågade idéer om slutgiltighet – kommer att göra er medvetna om att det finns en rörelse som äger rum. Detta kommer att göra en ofantligt

stor skillnad, för det kommer att leda dig till att utforska och ta reda på vad rörelsen in i kylan innebär för dig. I stället för att kämpa emot mörkret, acceptera det som ett tillfälligt tillstånd och rör dig med det. Genom att kämpa emot det, hejdar du bara rörelsen. Genom att acceptera det, följer du rörelsen och den kommer att bära dig igenom. Om du accepterar smärtan och medvetet tar kontakt med dess innebörd, upphör den att vara en smärta. Och så är det också med den dystra eller mörka eller negativa sinnesstämningen. Se den som ett moln och följ rörelsen som bär dig, med syftet att förstå dess innebörd. Varje moln har en innebörd. Engagera dig helhjärtat i att förstå innebörden av sinnesstämningen och din inre väg kommer att uppenbara svaret.

Jag har om och om igen tillrätt er att, som ett verktyg för arbetet på denna väg, använda vad jag kallar en daglig återblick. Gå igenom dagarna vad gäller de olika sinnesstämningarna som ”intog” dig under den här specifika dagen. Nu säger jag ”intog” inom citationstecken, eftersom den här känslan återigen är en illusion, som om du har tittat genom fel ände av ett teleskop. Du frambringar sinnesstämningen, men du vet inte om det. Den utgör en rörelse hos dig, en aspekt av dig; den utgör ditt eget landskap. Sinnesstämningen uttrycker en specifik innebörd och det är upp till dig att låta ditt inre jag frambringe svaret, att ta dessa olika sinnesstämningar in i ditt arbete på denna väg och följa upp dessa mönster. Om du observerar dem, kommer du att erhålla en ofantlig innebörd från dem. När du inte har någon kontakt med sinnesstämningens innebörd, verkar det som att den ”intog” dig, precis som den yttre händelsen för dig tycks vara oberoende av allting som du har inom dig. Så länge du inte känner till och inte vill känna till den delen i dig som är förenlig med sinnesstämningen som skapade och drog till sig energifältet som oundvikligen drog denna yttre händelse till dig och dig till den, kommer du att känna att den inte har någon koppling till dig.

Kanske kommer det nu att bli möjligt för er, som ett resultat av mitt försök i detta föredrag att överbrygga klyftan mellan den psykologiska och den andliga verkligheten, att använda den andliga verkligheten som en praktisk riktlinje. Ni vet alla att den psykologiska verkligheten i regel stannar tvärt vid ert inre väsens självskapande aspekt och bortser från det egna ansvaret för allting, förutom yttre, medvetna handlingar. Ni vet också att den andliga verkligheten, på det sätt som man oftast pratar om den på jorden, i regel inte förser er med de psykologiska medlen för att praktiskt ta i bruk sanningen om att din verklighet – både den inre och den yttre – utgör din skapelse. Andliga aktiviteter blir då en flykt från psykologiska faktorer. Men det är lika sant att på det sätt som psykologin utvecklas idag, blir även den en flykt från ens djupaste egna ansvar och berövar en därmed den medvetna kapaciteten att skapa och återskapa. Jag försöker förena båda dessa som två sidor av samma sanning. Genom att utelämna den ena aspekten, blir den andra på sitt eget sätt en flykt och ett ofullständigt sätt att närma sig mänsklighetens kamp på jorden.

Innan jag avslutar det här föredraget skulle jag vilja tala om en historisk utveckling vad gäller det egna ansvaret. I forna tider upplevde människor sig själva som helt beroende av gudarna. Under århundraden inte så avlägsna ert eget, hade en religiös motrörelse tagit över där människors misslyckanden, fattigdom, sjukdom och vansinne tillskrevs dem själva. De bannlystes som syndare och stöttes ut och dömdes av andra. Detta var en förvrängning av verkligheten att alla faktiskt skapar sitt eget tillstånd och sina egna upplevelser. Om en sådan verklighet missbrukas i en separerande, kärlekslös, dömande anda, blir dock sanningen en farlig halvsanning. Den måste lämnas temporärt, så att en ny och bättre balans kan komma till stånd. Det förra århundradet, vars anda fortfarande är utbredd idag, förnekade således idén om det egna ansvaret. Ur utvecklingens vidare perspektiv utgör detta århundrades inställning en motbalans till den tidigare förvrängningen och halvsanningen. Den nuvarande tendensen är att den lidande personen ses som ett oskyldigt offer. Påkallandet av eget ansvar förväxlas fortfarande ofta med den tidigare skuldbeläggande, arroganta, straffande inställningen. Människor försvagas på så sätt och vilseleds vad gäller sina egna möjligheter. Psykologin bortser från den viktiga faktorn av verklig skuld, som behöver kännas igen för vad den är, bakom varje så kallad neurotisk och oberättigad skuld.

Först nu, i utvecklingens spiralrörelse hos mänskligheten som helhet, blir människor kapabla att ta ansvar utan förvrängningen som utgör skuldbeläggande. Ni kan nu finna sättet att erkänna er negativitet utan att förtvivla, eftersom ni kan transcendera detta stadiums begränsade medvetande. Er resa har tagit er tillräckligt långt så att ni har mognat andligt och är redo att finna balansen, kärleken och sanningen i det skapande egna ansvaret. Sanningen om det egna ansvaret kan nu återvinnas på en ny nivå. I stället för att använda den här sanningen mot andra för att sätta ditt lilla ego över dem, kan sanningen användas på ditt eget jag. Sanningen om det egna ansvaret kan praktiseras inte som en straffande anklagelse, utan som den högsta formen av mänsklig värdighet. Bara när du vill vara i sanningen om *din* negativitet och destruktivitet, kan du på så sätt finna ditt skapande jags storslagenhet och veta att du är en skapare och en ”gudbärare”, så att säga. Pendeln måste svänga tills kärlek och eget ansvar inte längre delas upp i två i synbarligen ömsesidigt uteslutande motsatser, utan blir en omfattande helhet.

Mina käraste vänner, jag välsignar er alla från världen av kärlek, sanning och vital energi. Använd denna energi, som ni så ofta gör, för att gå djupt in i er själva och bli ett med varandra. Var i frid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12